

Prästcelibatet

Måndagen den 8 mars, en dag för eftertanke förenades i Paris Biskop Yves Le Saux, Msgr. Tony Anatrella och fader Laurent Touze angående frågan om prästcelibatet.

2010-04-24

Denna nya dag för prästernas utbildning som organiserats på initiativ av prästerskapets forum Fonblin hade som ämne en fråga av brinnande aktualitet: prästernas celibat.

Kan eller bör Kyrkan avskaffa celibatet? Det är den frågan som prästen Laurent Touze, professor vid Påvliga Universitetet av det Heliga Korset i Rom, försökte besvara.

För denne specialist i frågan – han har ägnat en bok åt den, ”Framtiden för prästcelibatet”, utgiven på förlaget ”Parole et Silence/Lethielleux” – finns det ingen tvekan: celibat och prästerskap hör ihop. Celibatet, skolan för självoffrande för Kyrkan tillåter prästen att i sitt liv inkorporera de mottagna och förrättade sakramenten.

Hur skall man då förklara de gifta prästernas existens i vissa katolska riter?

Prästerskapets sakrament delas in i 3 grader: biskop, präst och diakon. Denna tredelning innebär, som 2 Vatikankonsiliet har förklarat att prästerskapets teologi (att vara präst) studeras i ljuset av episkopatets

teologi (att vara biskop). Episkopatet som utgör fullbordan av prästerskapet är emellertid alltid reserverat för män som lever i celibat.

Gifta präster har förekommit i undantagsfall i östliga kyrkor genom historien och då och då haft en tendens att återkomma.

Inlägget av Msgr. Anatrells, utbildad psykanalytiker, bestod av en kritisk granskning av invändningar mot det apostoliska celibatet, och frågor om faktum att veta vilken möjlig påverkan den livsstilen har på psykologin. En lysande framställning som demonstrerade hur en psykologisk omognad, som orsakar stora problem, återkommer i alla åldrar och alla livssituationer. Prästerskapet är en plats för mänsklig och känslomässig utveckling.

På eftermiddagen gavs ordet till Msgr. Le Saux, biskop av Mans, som undersökte villkor att dagligen leva lyckligt i celibat.

Han knöt an till det som sades på förmiddagen. Som före detta ansvarig för kallelserna på l'Emmanuel gemenskap påminde han dels att det inte är prästseminariet som åstadkommer kallelsen – Det är Gud som skänker den – och dels att man inte kan uppta den som inte har förstått det.

För att hjälpa män kallade till prästerskapet att utvecklas i sitt kall måste man först utbilda dem. Man måste också eller framför allt lära dem att älska Kyrkan som institution och med den uthärda dess medlemmars brister och att älska sina medmänniskor.

En lärorik dag fylld av debatt kring frågor som rör främst präster men också alla katoliker.

.....

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://dev.opusdei.org/sv-se/
article/prastcelibatet/](https://dev.opusdei.org/sv-se/article/prastcelibatet/) (2025-08-08)